

Influenza-symptomer raskt helbredet

Flu symptoms quickly healed

Christian Science Sentinel, 5. oktober, 2009

En natt våknet jeg og kjente meg uvel, med all de deprimerende velkjente symptomene som antydte at en sterk forkjølelse eller influensa var på gang. Elendighetens timeplan hang over meg – hvor lenge kunne jeg vente at dette skulle vare? Jeg hadde mange planer for den kommende uken, og da jeg tenkte på det ble jeg faktisk sint. Det lot ikke til at det ville bli mulig å sove.

Men jeg visste at det å gruble over hvor symptomene kommer fra distraherer meg fra å godta min gudsgitte rett til helse. Gjennom tungsinnet kom simpelthen et "nei". Med andre ord så ville jeg ikke godta noe som ikke var støttet av guddommelig autoritet.

Slik begynte jeg å be den natten: Jeg så at jeg kunne identifisere og umiddelbart ta kontroll over tanker om meg selv og samkjøre dem med det jeg visste var den åndelige sannheten om Gud og meg selv som Guds speilbilde. Det var forutsetningen for min bønn. Så begynte jeg å sortere – tanke for tanke. (Moren min pleide å si at når du vet hva som er sant så stikker det som ikke er seg klart ut).

Først, saa visste jeg at Gud var god, helt god. Han er Alt. Og han skapte meg og bevarer meg, som det står i Første Mosebok i Bibelen. Så kom spørsmålet, OK, men hvor kom disse symptomene fra hvis de ikke kom fra Gud? Det så ut som om jeg ble påvirket av ting som var utenfor min evne til å kontrollere. Men så så jeg at det å fundere på opprinnelsen til symptomene ikke var den riktige måten å gå frem på, en distraksjon som forhindret at jeg kunne godta min Gudgitte rett til sunnhet. Jeg følte meg sikrere på at ingenting kunne hindre meg i å oppnå et visst herredømme over det som stod i veien for helbredelse. Jeg begynte å bytte ut de mentale restene jeg fant med det som jeg visste hadde åndelig tyngde.

Det sterkt legalistiske språket i følgende avsnitt fra *Vitenskap og helse* har hjulpet meg: "La oss bannlyse sykdom som en fredløs, og holde fast ved regelen for evig harmoni – Guds lov. Det er menneskets moralske rett å oppheve en urettferdig dom, en dom som aldri er blitt avsagt med guddommelig autoritet" (s.381). Avsnittet omhandler et sentralt tema i Kristen Vitenskap – at Guds lov om harmoni utstyres alle med en naturlig tendens til sunnhet og lykke. Og at det er mulig å hevde, gjennom bønn, vår rett til frihet fra sykdom.

Enhver tanke som forsøkte å påvirke meg var lett bytte for "annullering". Å "annullere" betyr "å tilintetgjøre, redusere til intet." Ikke bare sloss mot, eller utfordre, eller hanskes med fra tid til annen. Det er virkelig ikke noe slingsringsmann i den beskrivelsen!

Derved avviste jeg enhver tanke om begrensning eller smerte som ikke var en del av meg, og erstattet det med sannheten om meg som Guds barn, Hans bilde og likhet. For eksempel ble ideen "Jeg er smittet, jeg er sårbar" byttet ut med viten om at siden jeg er skapt i bildet av en Gud som er helt god er jeg aldri sårbar, men mottagelig og åpen kun for det gode. Og jeg erstattet tanker som sa at jeg foelte meg overarbeidet, utslitt, og uten inspirasjon. Det kjennes som om jeg aldri har tid til de kreative sysler jeg elsker," med forståelsen om at jeg kunne gå videre i livet sikker på at jeg hadde visdom og intuisjon til å gå frem produktivt og med glede.

Så var tiden inne for å ta for meg noen av de alminnelig aksepterte syn på disse symptomene og se om de passet med det åndelige synet. Det gjorde de ikke. Jeg behøvde ikke å godta at sykdom hadde sin egen intelligens og kunne vandre fra et menneske til et annet, at jeg var et hjelpeløst

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

offer for tilfeldigheter uten noe jeg skulle ha sagt med hensyn til mitt eget velvære, eller at noe bedrøvelig måtte få gå sin gang. Denne prosessen var en måte å skille "fabel fra fantasi" (*Vitenskap og helse*, s.586).

Jeg kastet mye mentalt søppel den natten gjennom bønn, og til slutt, da jeg så tilbake på det jeg hadde holdt på med, gikk tankene mine over i takknemlighet. Jeg var takknemlig for at jeg hadde et stille hus der jeg kunne be og der mine kjære sov i nærheten. Jeg klarte å se at ikke noe virkelig, eller noe med substans, kunne forhindre meg i å uttrykke gudgitt kreativitet og friskhet både gjennom tanke og handling.

Innen den tid var det tidlig morgen, og fullstendig oppsukt av denne bønnen kjente jeg omsider at jeg var klar til å sove. Før jeg sovnet, sa jeg til meg selv at "dette maa jeg gjøre oftere!" Jeg våknet helt fri for de forkjølelses- og influensasymptomene. Jeg måtte ikke gjennomgå dager eller uker med lidelse. En "urettferdig dom" var blitt annullert.

Carol McFall, Atascadero, California